

KABDEBÓ TAMÁS

A fordító panasza

*Fordítok, tehát vagyok.
Idegen közegben élek
S bár magyar bennem a lélek
Angol szavak tengere
Mossa tudatom partjait.*

*Sziget vagyok a szigeten
Ami körülvesz kedvelem
Ám csak a magyar szó
A magyar beszéd, a bennemlakó
A magyar vers a szerelmem.*

*Sorsom suba sors:
Befordítva bolyhos javak
Kifordítva bőrös szavak
Borítják be magyar-angol
Eszméletem, életem.*

*Törekvésem lehetetlen
Készségem is tehetetlen
Megszólaltatni Attilát,
Méltán és angolul
Gyulát, Ágnest és Mihályt.*

*És hogy a brit kasznárok
El ne verjék rajtam a port
Álneveket is használok.
Női ördögbőrbe bújok
Ha rámszakadnak a bajok.*

*Szerény, serény szolgaként
Kiszolgáló napszámos,
Kiszolgáltatott vagyok.
Magam után párszáz könyvet
S papírhegyeket hagyok.*

*Hegyeim csúcsai kérdőjelek:
hogyan fordítod azt: frustrated?
Úgy, hogy frusztrált vagy, hogy
Kárvallott vagyok? Nem tudom
Átültetni a hangulatot.*

*Fordításom megannyi
Körülíró-találgató-kertelés
A szó sok, a megfelelő kevés.
Olykor átplántálgatom saját
Magam. Halászlevemnek
Itt sajnos, tonhal íze van.*

*A kutya itt van eltemetve:
Illatokat átvarázsolni
Ízeket kaméleonozni
Akkor sem tudunk, ha meg feszülünk.
A fordítás kegyes torzítás.
Szükséges, jó sorscsapás.
Nélküle magunk csak önmagunk leszünk.*